

Nieuwsbrief 8 op de weg van het monastieke project te Prébenoît

+ Beste zusters, broeders, vrienden en familie,

Het is een tijdje geleden dat u nog een nieuwsbrief van mij ontving vanuit Prébenoît. “Nieuwsbrief” is een beetje een *contradictio in terminis* bij “kluizenaar”. Van kluizenaars worden geen nieuwsbrieven, maar gebeden, boete en verborgenheid verwacht. En hetgeen hier in Prébenoît gebeurt is al bij al ook niet zo spectaculair dat het nieuwsgierigen afdoende zou kunnen bevredigen. Mijn brieven willen eerder een band scheppen door de bestemmingen iets aan te reiken dat hun zielen kan voeden. En dat voedsel bestaat niet primair uit nieuws maar uit vriendschap en een vleugje inspiratie uit de monastieke spiritualiteit.

Misschien kennen sommigen van u het bekoorlijke boekje *De kluizenaar* van de Zweedse schrijfster Ebba Pauli (1873-1941). Het werd in 1930 voor het eerst in het Nederlands vertaald en kende sindsdien meer dan 25 drukken. Het boekje gaat over een anonieme kluizenaar die op een berg woont en met zijn wijsheid en mildheid de mensen van het dal die naar hem toe klimmen helpt en inspireert. Het is tijdloos: de lezer weet niet of het zich in de middeleeuwen of in de moderne tijd afspeelt. Maar de wijze woorden van de kluizenaar hebben alleszins duizenden op hun weg gesterkt en verrijkt. En dan hebben we het nog niet eens over zijn verborgen gebed en voorbede.

Of ik met mijn nieuwsbrief wijsheid de wereld instuur is twijfelachtig. Ik ben ook geen kluizenaar op een berg die mensen naar zich toetrekt met zijn innerlijk licht. Mijn habitat is een nederig dal in een achtergesteld gebied in Midden-Frankrijk. Het is een prachtige plek, dat wel, en wat de bewoner aan wijsheid tekortschiet wordt ruimschoots gecompenseerd door de ongerepte schoonheid van de site waar zeven eeuwen lang cisterciënzer monniken baden en werkten. Bijna alle bezoekers van het dal van Prébenoît zijn onder de indruk en worden een aanwezigheid gewaar die zich niet in woorden laat vangen.

Toen ik na drie maanden afwezigheid wegens een achillespeesoperatie, op 10 december '23 naar mijn stille dal terugkeerde, overviel mij opnieuw de fascinatie van de plek. Het echtpaar dat mij tijdens mijn revalidatie kwam vervangen had de ruimten goed onderhouden. De laatste vervanger moest wegens gezondheidsproblemen afhaken, dus was er de laatste zes weken geen vuur meer gestookt in de woning en dit volop in de winter! Bij mijn terugkeer was het dus berenkoud. Ondanks dat de pelletkachel op volle toeren draaide werd de temperatuur de eerste tijd amper hoger dan 15°. De winter en het voorjaar waren hier bijzonder nat en kil en door de aanhoudende regens werd het riskant om met de auto in en uit het dal te rijden. Het waterpeil van de rivieren in de Creuse steeg naar een recordhoogte. De wegen op het terrein van de abdij moest ik met steenslag verharder wilde ik niet vast komen te zitten. In de steengroeve van buurgemeente Châtelus mocht ik steenslag halen. Met steun en hulp van mijn vriendelijke burens kon ik de klus klaren.

De draad van een biddend leven in de eenzaamheid werd vlug opgenomen en het weerzien met de dieren – hond, kat en kippen – was ontroerend. Begin 2024 kwam een jongeman uit Bêtête me een paar vrijdagen helpen met zwaardere klussen. Bij de kerkruïne van de middeleeuwse abdij hielp hij een oude sluitsteen

(fig.1) uitgraven, die we in de tuin op een sokkel plaatsten. Het is ongelooflijk hoe de monniken in de twaalfde eeuw dergelijke granieten kolossen in hun gebouw wisten in te passen. Zij moeten over behoorlijk wat technisch vernuft beschikt hebben!

(Fig.1)

De burgemeester gaf zijn toestemming om de archeologische opgravingen die onder een beschermende plasticfolie liggen te bedekken met een laag vette leemgrond die we bij de rivier haalden. Deze leemgrond, vermengd met potgrond, vormt een vruchtbare bodem voor bloemen en bloeiende struiken. De ingang van de kluis zal in de zomer nog weelderiger zijn dan vorige jaren en baden in een bloemenzee, een geurig en kleurig welkom voor alle bezoekers!

De moestuin (fig.2) en de hondenren werden netjes met kastanje-houten palen omheind die wij dan met dikke takken en kippengaas verbonden. Vrienden die op bezoek waren hebben een substantiële bijdrage geleverd! De moestuin werd daarna met stalmest verrijkt en in bedden gelegd. Een bezoeker leverde nog wat zeldzame plantjes en kruiden. Als de boontjes, de courgettes en pompoenen, de tomaten, de sla en de peterselie, de kardoelen, de aardperen, de snijbiet en nog veel andere groenten die ingeplant of gezaaid werden, naar behoren groeien, zal het in de zomer weer een festijn worden van gezond groenvoer.

(Fig.2)

Ook werden in het gebouw enkele sanitaire verbeteringen uitgevoerd waardoor de accommodatie niet verder vervalt. Een afgedankt toilet werd vervangen door een lavabo (fig.3), een urinoir werd geïnstalleerd, niet meer werkende lavabo's uit het tijdperk van de jeugdherberg werden met een eikenhouten blad overdekt, wat allemaal voor meer hygiëne en efficiëntie zorgt maar ook extra kosten met zich meebracht. De oude abdij wordt stilaan met kleine middelen en helpende handen een streling voor het oog.

(Fig.3)

Het abdijsdomein wordt een mooiere plek, een oord van vrede en rust voor bezoekers, wandelaars en natuurlijk voor mij als inwonende monnik. De kapel in de abdij is toegankelijk voor eucharistievieringen, soms zijn er ook mensen in lauden of vespers. Ik hoef niets te doen dan er te zijn en zondags voor te gaan en te preken. Mensen zoeken en vinden.

Met een knipoog wil ik nog toevertrouwen dat er ook in de buurt van de abdij een en ander gebeurt. Een jong Vlaams stel hoopt zich dit jaar in de streek te vestigen, hij als brouwer, zij als tandarts. De verwachtingen van *the locals* zijn hooggespannen, zeker als je weet dat tandartsen een schaars goed zijn in de Creuse en een goed streekbier (naar de hoge Belgische norm) nog moet uitgevonden worden! Zodra alles concreet wordt, laat ik het u weten.

Last but not least de kapel! Vanaf het begin van mijn inwoning had ik het verlangen een Kruisicoon op te hangen achter het altaar. De Roermondse iconenschilder Andrea Silkens aanvaardde deze opdracht. Dankzij de technische steun van haar echtgenoot (die onder andere het kruis vervaardigde) en de artistieke hand van de schilderes kon het kunstwerk toch worden voltooid (fig.4), ook al liep de realisatie ervan omwille van gezondheidsproblemen in het gezin wat vertraging op. Op Pinksteren komt het echtpaar de icoon leveren. De iconenschilder rekent enkel de effectieve kosten aan van 1000 euro. Op 19 mei zal de Kruisicoon gezegend en opgehangen worden. De icoon werd getekend naar een Byzantijns model en draagt als opschrift *La Crucifixion*. Links en rechts van de zijarmen zijn Maria en de Beminde Leerling afgebeeld. Onderaan de icoon lees je de tekst : *Que notre seule fierté soit dans la Croix de notre Seigneur Jésus Christ*.

(Fig.4)

De diepe betekenis en de transformerende kracht van het kruis van Christus, het centrale symbool van het christendom, krijgt daarmee een ereplaats in de kapel van de abdij van Prébenoît. Het Kruis van Christus betekent vergeving, verlossing en hoop in een ontredde wereld. Zoals Mozes de bronzen slang op een staak (*esculaap*) aan de zondige Israëlieten in de woestijn toonde, zodat allen die ernaar opkeken genezing vonden (Num 21,9), zo zullen allen gered worden die gelovig opzien naar het levenwekkende Kruis van Christus.

Wie een bijdrage wil leveren voor dit H. Kruis kan een storting doen op onderstaande rekening, met vermelding "Kruisicoon". Voor de intenties van de steunbetuigers zal gebeden worden.

Ook het tweetalig boekje Abbaye Prébenoît impressions – impressies, waarin 22 fullcolour foto's van de abdij (Els Van brabant) en 20 citaten uit de cisterciënzer spiritualiteit (br. Guerric), is nog steeds te koop. Het kan besteld worden bij Jenny Dewaele, Noordstraat 154/ 102, B-8630 Veurne. Liefst per e-mail jenny.dewaele17@gmail.com of telefonisch op gsm +32/(0)476 601 277. Het wordt toegezonden na storting op het rekeningnummer BE87 3701 7322 3394, met vermelding 'Prébenoît-impressies'. De prijs: 20 euro (+ 3€ verzendingskosten voor België en 6€ voor landen binnen Europa).

Bij voorbaat en van harte dank. De Heilige Geest kome met Pinksteren met zijn geestdrift en vuur in uw harten.

Br. Guerric

Abbaye Notre Dame de Prébenoît
23270 Bétête (Creuse)

Bankrekeningnummer BE75 9733 7460 6051 BIC : ARSPBE22 op naam van Dirk Aerden.